

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/140/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914207532
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914207532.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporkyni: Z. S., nar. XX. XX. XXXX, štátna občianka SR, bytom O. XX, t. č. bytom B. I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, zast. Mgr. Peter Masarovič, advokát so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 435,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16. 09. 2014 č. k. 6C/202/2014 - 54, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, **p o t v r d z u j e .**

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 194,74 Eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj nahradiť trovy konania. Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 241,- Eur s príslušenstvom zamietol. Tretím výrokom súd rozhodol, že nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Okresný súd po vykonaní dokazovania zaviazal odporkyňu uhradiť navrhovateľovi sumu 194,74 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, pričom táto suma predstavuje neuhradené služby elektronickej komunikačnej siete, ktoré navrhovateľ odporkyni poskytol. V časti, v ktorej sa navrhovateľ domáha zaplatenia sumy 241,- Eur predstavujúcej zmluvnú pokutu za nezotrvanie v zmluvnom vzťahu podľa bodu 2.2 dodatku k zmluvám o pripojení, súd návrh zamietol. Dojednanie v časti zmluvnej pokuty považoval za neurčité a neplatné aj z dôvodu, že dojednanie povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. Navyiac má súd za to, že dojednaním o zmluvnej pokuty možno zaistiť iba splnenie určitej zmluvnej povinnosti a nie splnenie zmluvy ako celku. V opačnom prípade spôsobuje ťažkosti posudzovanie primeranosti dojednanej výšky zmluvnej pokuty, čo môže viesť k posúdeniu neplatného dojednania. O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 2 O. s. p., keď navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania voči odporkyni len čiastočne vzhľadom na skutočnosť, že išlo o drobný spor, preto ju zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh a za polovicu z uplatnených trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na nepriaznivú sociálnu situáciu odporkyne, umožnil jej splácať sumu v mesačných 15,- Eur splátkach. Vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že tento sa s odporkyňou neskontoval a podľa názoru súdu do konania vstúpil účelovo s úmyslom uplatniť náhradu trov konania. V obdobných veciach pritom súd obdobne rozhoduje takým spôsobom, že navrhovateľovi nepriznáva uplatňovanú škodu, resp. zmluvnú pokutu. Uplatnené trovy vedľajšieho účastníka súd preto nepovažoval za účelné.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania, podal vedľajší účastník odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Má za to, že v danej veci mal súd aplikovať ustanovenie § 142 O. s. p. a vzhľadom na procesný úspech účastníkov konania nemal súd priznať navrhovateľovi náhradu trov konania voči odporkyni. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, odvolací súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ spojil do jednej žaloby dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným bolo tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 3Co/73/2013, v zmysle ktorého nemožno od vedľajšieho účastníka spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu účastníka aj v konaní pri žalobcom uplatňovanom nároku, ktorý je opodstatnený, kde pri takomto návrhu nie sú porušované práva spotrebiteľa. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia nesúhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a jeho dôvodmi, poukazuje na judikatúru, podľa ktorej bol posudzovaný vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu v časti samostatného nároku na náhradu škody a z tohto mu mal prvostupňový súd priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/11/2013). Pokiaľ vytýka prvostupňový súd vedľajšiemu účastníkovi, že sa tento neskontoval s odporkyňou, poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/506/2014, podľa ktorého účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú okamihom doručenia oznámenia o vstupe, výslovný súhlas podporovaného účastníka nie je potrebný. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a jeho dôvodov, konania súdu, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvodov odvolania konštatuje, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné. V danej veci vzhľadom na výsledok sporu rozhodol prvostupňový súd správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal, hoci čiastočne z iných dôvodov, než uviedol prvostupňový súd. Odvolací súd má za to, že vzhľadom na výsledok konania v tejto veci o náhrade trov konania malo byť rozhodnuté za použitia ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., to znamená, že žiadny z účastníkov nemal mať právo na náhradu trov konania. Odvolací súd vychádza z toho, že úspech a neúspech hlavných účastníkov v tomto konaní bol približne rovnaký. Pretože vedľajší účastník vystupuje na strane jedného z účastníkov, mal zdieľať rovnaký osud, pokiaľ ide o náhradu trov konania ako ten účastník, ktorého v konaní podporoval. Odvolací súd nesúhlasí s názorom vedľajšieho účastníka, že v danom prípade mal byť posudzovaný v otázke náhrady trov konania vedľajší účastník len z toho nároku, v ktorom sám mienil hlavného účastníka podporovať a v ktorom videl porušenie jeho spotrebiteľských práv. Preto mu mala byť priznaná plná náhrada trov konania za právne úkony, ktoré v súvislosti s týmto úkonom vykonal. Odvolací súd súhlasí s tým, že vedľajší účastník môže namietat porušovanie práv spotrebiteľa iba v časti uplatneného nároku, neznamená to však, že by on mal byť posudzovaný ako plne úspešný účastník. Priečilo by sa to, podľa názoru odvolacieho súdu, samotnej povahe vedľajšieho účastníctva v konaní, kedy by rozhodovanie o trovách vedľajšieho účastníka malo byť posudzované osobitne, na čo odvolací súd nevidí žiadny relevantný dôvod. Navyše odvolací súd poukazuje na závažnú skutočnosť, keď odporkyňa, ktorá jediná sa zúčastnila ústneho pojednávania pred prvostupňovým súdom, uviedla, že pokiaľ bude zaviazaná iba na zaplatenie hovorného, neželá si účasť vedľajšieho účastníka na svojej strane, pretože tento sa s ňou vôbec nekontaktoval. Táto otázka však ostala nedoriešená, súd ďalej neskúmal, či má tento prejav odporkyne považovať za výslovný nesúhlas s účastníctvom vedľajšieho účastníka a rozhodoval tak, že jeho účasť v konaní akceptoval. Vzhľadom na stav konania však považuje odvolací súd tento nedostatok v konaní za nie tak závažný, že by mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že by mal naň odvolací súd prihliadať v zmysle ustanovenia § 212 ods. 3 O. s. p. Pokiaľ tento argument použil prvostupňový súd na podporu svojho rozhodnutia o nepriznaní trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, možno takýto postup v zásade akceptovať, keď pri správnom postupe, pokiaľ by prvostupňový súd bol rozhodol o nepripustení tohto vedľajšieho účastníka do konania vzhľadom na nesúhlas odporkyne, ktorú mienil v konaní podporovať, nebol by mohol úspešne uplatňovať náhradu trov za úkony, ktoré už dovtedy v konaní vykonal. Tieto úkony vykonal sám z vlastnej iniciatívy hneď po tom, ako mu súd doručil na jeho žiadosť žalobný návrh spolu s potrebnými prílohami a musel si byť vedomý aj toho, že hlavný účastník nemusí s jeho prítomnosťou v konaní súhlasiť, ako sa stalo aj v tomto konaní. Pokiaľ ide o časové súvislosti, odvolací súd poukazuje na to, že vstup do konania ohlásil vedľajší účastník v

čase, kedy prvostupňový súd určoval termín pojednávania, následne súd doručil vedľajšiemu účastníkovi požadovaný návrh na začatie konania s prílohami, dňa 04. 09. 2014 zaslal vedľajší účastník písomné vyjadrenie, dňa 16. 09. 2014 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, na ktorom odporkyňa uviedla, že „v prípade, že ju súd zaviazal len na zaplatenie ceny služieb, nesúhlasí s tým, aby bola v konaní zastúpený vedľajším účastníkom, nemá záujem o ich zastupovanie“. Naviac rozhodnutie, ktorým prvostupňový súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, je súladné aj s celkovým výsledkom konania (§ 142 ods. 2 O. s. p.), ako už bolo uvedené vyššie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď vedľajší účastník nebol úspešný v odvolacom konaní a ostatným účastníkom žiadne trovy v súvislosti s týmto odvolacím konaním nevznikli. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.